

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

18 ביום אכלך ממנו מות תמות : ויאמר יהוה אלהים
לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו :

19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השרה ואת
כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו
וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו : ויקרא כ
האדם שמות לכל הבחמה ולעוף השמים ולכל חית
השרה ולאדם לא מצא עזר כנגדו : ויפל יהוה 21

אלהים תרדמה על האדם וישן ויקח אחת מצלעתיו
ויסגר בשר תחתנה : ויבן יהוה אלהים את הצלע 22

אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר 23
האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת
יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת : על כן יעזב איש 24

את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד :

ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו : כה

והנחש היה ערום מכל חית השרה אשר עשה יהוה 25
אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא

תאכלו מכל עץ הגן : ותאמר האשה אל הנחש 26
מפרי עץ הגן נאכל : ומפרי העץ אשר בתוך הגן 27

אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון :
ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון : כי ידע 28
האלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם

כאלהים ידעי טוב ורע : ותרא האשה כי טוב העץ 29
למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל
ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל :

ותפקחנה עיני שניהם וירעו כי עירמם ויתפרו עלה 30
תאנרה ויעשו להם חגרת : וישמעו את קול יהוה 31
אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם

ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן : ויקרא יהוה 32
אלהים

Adducit
Deus ani-
malia ad
hominem,
ut eis nomi-
na imponat.

Mulieris
creatio ex
homine.

דגש אחר שורק

Cap. III.
Serpens
suadet mu-
lieri, ut co-
medat ex
arbore.

Mulier co-
medit at
que etiam
dat viro
suo.

Agnoscent
ambo nu-
ditatem
suam.

Deus homi-
nem de

peccato accusat, & is culpam in uxorem, illa que in Serpentem reuicit.

Maledicit Deus Serpentem.

Statuit mulieri debitum supplicium, deindeque homini.

Adam uxori sua nomen imponit; Deus illis vestimenta preparat. Ejcit Deus hominem ex horto Eden.

אלהים אל האדם ויאמר לו איכה: ויאמר את-קלך
 שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא: ויאמר מי
 הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתך לבלתי
 אכל ממנו אכלת: ויאמר האדם האשה אשר נתתה
 עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל: ויאמר יהוה
 אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש
 השיאני ואכל: ויאמר יהוה אלהים אל הנחש
 כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית
 השדה על-גחנה תלך ועפר תאכל כל ימי חיך:
 ויאביה אשית בניך ובין האשה ובין זרעה
 הוא שופך ראשו ואתה תשופנו עקב: ואל-
 האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב
 תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך:
 ואלהים אמר כי שמעת לקול אשתך
 ותאכל מן העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו
 ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי
 חיך: וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב
 השדה: בזעת אפך תאכל לחם עד שובך אל-
 האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר
 כ תשוב: ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה
 אם כל חי: ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות
 עור וילבשם:
 ויאמר יהוה אלהים הן האדם הוה כאחד ממנו
 לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ
 החיים ואכל וחילעלם: וישלח יהוה אלהים מגן
 ערן לעבד את האדמה אשר לקח משם: ויגרש את
 האדם וישכן מקדם לגן ערן את הכרבים ואת להט
 החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים: ואלה
 האדם

